

Výroba divočiny - rok 2018 - Eisenašská rezoluce

V kulturním středoevropském prostoru byla „pokradmu“ prioritně určena území tzv. „železné opony“ na hranici býv. „socialistického“ východního bloku a "západní" Evropy k vytvoření tzv. Evropského zeleného pásu / European green belt. Toto bylo oficiálně potvrzeno až v r. 2018 v německém Eisenachu tzv. Eisenašskou rezolucí (žel, poněkud to vybuduje minulé historické paralely). Proklamativně má jít o zelenou páteř krajiny, ke zvýšení ekologické kvality území EU. Tato linie byla stanovena převážně spekulativně vymezena na území Skandinávie na východě Finska, v Pobaltských státech na severním pobřeží Estonska, Litvy, Lotyšska a Polska, dále po západní hranici někdejšího Polska a východní východního Německa, odtud po jz. hranici Česka, Slovenska a Maďarska a při hranicích býv. Jugoslávie s Maďarskem, Rumunskem, Bulharskem, Řeckem a Albánií a také k Rakousku a Itálii (kde ale ekonomika většiny uvedených zemí je tristní, oproti západním). Eisenašská rezoluce požaduje její implementaci a facilitaci s požadavkem, aby tento Evropský zelený pás "umožňující zachování biodiverzity" byl vymezen v územních plánech jako "přírodní a kulturní dědictví nebo památná krajina s ochranným statusem". Jedná se o politicky deklarativní rezoluci bez vazby na již zavedené instrumenty nadregionálních biokoridorů územního systému ekologické stability, dálkové migrační koridory zvěře, zelenou infrastrukturu či. systémové služby. Podobnou politickou akcí bylo vyhlášení "divokého srdce Evropy" či experimentální "pralesové bezzásahové divočiny" na Šumavě Jihočeskou univerzitou. Zajištění ekologické udržitelnosti ale potřebuje racionální postupné kroky - ekosystémový asistenční management (řízenou sukcesi), vycházející z poznání globálních i domácích vazeb a jejich reflektování na základě průběžného monitoringu a jeho hodnocení.

K uvedené rezoluci se údajně přihlásila většina států států (zřejmě jejich aktivisté). Jistě nepopíratelnou potřebou je zajištění územní ekologické stability Česka i EU. Uvedený záměr byl politicky prosazen na území Česka i Slovenska, kde však je požadována bezzásahová výroba divočiny pod pláštěm vyhlášených národních parků. Avantgardními lídry módní ideologie bezzásahové výroby virtuální divočiny se staly kariérní osoby, zneužívající dlouhodobou fabulační mediální propagandu a populistické heslo: „příroda si sama pomůže“ a cílené granty. Ideologové nesledují celostní příp. globální pohled, širší a zpětné vazby. V rámci uvedené rezoluce také naše luxusně placené Hnutí Duha vyhlásilo další kampaň "Zachraňme lesy", k níž se údajně (internetově) připojilo přes 18 tisíc lidí. Přitom právě její placená dlouhodobá kampaň a propaganda výroby bezzásahové divočiny ochranou přírodních procesů vč. zhoubné působnosti kůrovce v NP Šumava (od jejího vyhlášení) je příčinou současné fatální kůrovcové kalamity České republiky. Hazardní revoluční velkoplošná a rychlá výroba „divočiny“ realizovaná chráněným kůrovcovým uschnutím hřebenových smrčů Šumavy již přináší rozsáhlé dopady. Došlo k překotnému rozpadu lesních ekosystémů nejen Šumavy, ale i dalších území Česka při prohloubení sucha. V býv. humidní Šumavě nejprve došlo k vysychání nejcennějších lokalit rašelinišť a následně i dalších území. Z rozsáhlé, chráněné kůrovcové množárny, byly migračním typem Stepping Stones postupně infikovány převládající smrčiny Česka v převládajícím jz směru větrů s nedozírnými mezoklimatickými, vodohospodářskými, ekologickými a ekonomickými dopady, takže dochází k fatální ekologické destabilizaci České republiky. Ideologové nevycházejí z přírodních zákonitostí a nezbytné spolupráce s přírodou, resp. ekosystémového asistenčního managementu.

Naše MŽP politicky prosadilo bezzásahovost a místo potřebných mitigačních opatření prosazuje adaptaci na vzrůstající stresové faktory klimatických změn, přičemž osoby nesdílející bezzásahovou ideologii jsou ostrakizováni. Řídící podporu EU vedl předák slovenské strany Zelených, dnes Liberálně ekologické strany Ladislav Miko (občan ČR slovenské národnosti) a to z pozice ředitele odboru pro ochranu přírodních zdrojů a biodiverzity Generálního ředitelství pro životní prostředí Evropské komise a také jako krátkodobý ministr životního prostředí ČR. Od r. 2018 byl jmenován vedoucím Zastoupení EK na Slovensku (což připomíná gubernátora), přičemž současně je prezidentem filmového festivalu Ekofilm v Brně. Hlavní úsilí věnoval výrobě „divočiny“ v kulturní krajině Čech a Slovenska, k čemuž také vyrobil edukační film, který zdarma rozdával školám.

Šéfredaktor časopisu Příroda Mirek Telička v čísle 11-12/2018 s L. Mikem vedl na 6 stranách rozhovor, kde na otázku, zda je ČR v oblasti vodohospodářské pozadu odpovídá: nemyslím, naopak máme oproti jiným zemím náskok v oblasti know-how. Na závěrečnou otázku zda ekologická témata uvádí lidi spíše do deprese odpovídá: musíme si připustit, že výsledky naší činnosti v krajině a v přírodě jsou často opravdu depresivní a výhledy do budoucna často taky. Musíme si zkrátka přiznat, že jsme ledacos jako společnost zvorali. Nákladně ilustrovaný časopis Příroda prosazuje zejména divokou a nespoutanou přírodu, v řadě článků oslavující pouštní území. Články sledují převážně zástupce živočišné říše a zcela opomíjí vegetační základnu, neboť redakce si zřejmě neuvědomuje zásadní přírodní zákonitosti, např. že strom je základní ekostabilizační a ekoklimatická jednotkou. Proto nemají zájem o články reflektující současnou problematiku přírody. Odborný časopis Ochrana přírody uveřejní články podporující bezzásahovost a výrobu divočiny, rovněž většina titulů denního tisku sleduje uvedený mainstream. Závěrem: není přiznána spoluúčast občanů na řízení a jejich aktivní občanství a není vnímána mravní úroveň protagonistů revoluční bezzásahovosti.

EISENAŠSKÁ REZOLUCE

Tato *Eisenašská rezoluce* byla přijata účastníky *10th Pan-European Green Belt Conference*, která se konala v německém Eisenachu od 16. do 18. října 2018.

Asociace evropského zeleného pásu a účastnice i účastníci *10th Pan-European Green Belt Conference* jsou

ZNEPOKOJENI pokračující ztrátou biodiverzity a nárůstem fragmentace stanovišť v Evropě;

VĚDOMI mimořádného přispění Evropského zeleného pásu k zachování evropské biodiverzity a rozvoje zelené infrastruktury v souvislosti s jeho délkou zhruba 12 500 kilometrů, relativně malou mírou narušení, vysokou úrovní provázanosti, jeho pan-evropskou dimenzí, vysokým podílem chráněných území a pestrostí typů stanovišť v osmi biogeografických regionech;

VĚDOMI odpovědnosti zachovat Evropský zelený pás jako památnou krajinu a žijící symbol překonání Studené války pro příští generace;

VĚDOMI, že 18 z 24 zemí propojených Evropským zeleným pásem podepsalo *Společnou deklaraci zájmu na Evropském zeleném pásu* a dvě další země zaslaly podpůrné dopisy potvrzující důležitost Evropského zeleného pásu;

VĚDOMI ustanovené a dlouhodobé přeshraniční spolupráce v rámci iniciativy Evropského zeleného pásu a *Asociace evropského zeleného pásu*, unikátního příkladu spolupráce mezi členskými a nečlenskými státy EU stejně jako mezi státními a nestátními organizacemi ze všech 24 zemí Evropského zeleného pásu;

PODPORUJÍCÍ strategii EU k zelené infrastruktuře^[1], jejímž záměrem je, aby se zajištění ochrany, obnovy, vytvoření a posílení zelené infrastruktury stalo integrální součástí územního plánování a rozvoje;

ZOHLEDŇUJÍCÍ *Akční plán pro přírodu, lidi a hospodářství*^[2], který vede k vytvoření strategického rámce pro další rozvoj zelené infrastruktury na úrovni EU, s perspektivou rozvoje zelené infrastruktury na evropské úrovni, jenž přispívá k cílům směrnic ochrany přírody zaměřeným na zlepšení územní a funkční propojenosti území *Natura 2000* tak, aby se posílilo poskytování základních ekosystémových služeb napříč územím EU;

ZNEPOKOJENI, že tlak na využití území Evropského zeleného pásu významně roste;

POVZBUZENI enormním potenciálem k obnově Evropského zeleného pásu, který je naplánován ve *Strategii EU pro ochranu biodiverzity*^[3] a zdůrazňuje, že „*k roku 2020 budou ekosystémy a jejich služby udržovány a posíleny zakládáním zelené infrastruktury a obnovením nejméně 15 % degradovaných ekosystémů*“;

PODPORUJÍ trvalou ochranu zeleného pásu v Německu jako národní přírodní pamětihodnosti;

VYZÝVAJÍ vlády zemí Evropského zeleného pásu, aby svou část Evropského zeleného pásu zahrnuly do národních územních plánů jako prioritní území zelené infrastruktury, aby zvýšily ekologickou kvalitu a propojenost těchto území, a aby ustanovili nejreprezentativnější části Evropského zeleného pásu jako chráněná území;

VYZÝVAJÍ vlády zemí Evropského zeleného pásu k využití unikátní synergie přírody, kultury a historie k tomu, aby byl Evropský zelený pás vyhlášen jako přírodní a kulturní dědictví;

VYZÝVAJÍ vlády zemí Evropského zeleného pásu, aby podpořily státní i nestátní organizace, národní kontaktní body a regionální koordinátory zdroji pro implementaci a facilitaci snahy o zajištění i další rozvoj Evropského zeleného pásu jako pan-evropské zelené infrastruktury;

VYZÝVAJÍ vlády zemí Evropského zeleného pásu, aby vyhlásili svou část Evropského zeleného pásu jako památeční krajinu s ochranným statutem;

VYZÝVAJÍ Evropskou komisi, Evropský parlament a Evropskou radu k podpoře *Strategie EU k zelené infrastruktuře* a zajištění výrazných příležitostí k podpoře nástrojů na ochranu a rozvoj zelené infrastruktury a ekologické propojenosti v Evropě skrze transnacionální, funkční ekologické sítě;

ŽADÁJÍ Evropskou komisi o další rozvoj TEN-G jako nástroje pro implementaci ekologické propojenosti napříč Evropou a o založení odpovídajícího finančního mechanismu, zvláště podporujícího mezinárodní a mezisektorovou implementaci a správu.

Eisenach, Německo, 16. října 2018

---

[1] Evropská komise „Zelená infrastruktura – zlepšování přírodního kapitálu Evropy“, COM/2013/0249 final
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52013DC0249&from=CS>

[2] Evropská komise „Akční plán pro přírodu, lidi a hospodářství“

<https://publications.europa.eu/cs/publication-detail/-/publication/58d58aa7-5c78-11e7-954d-01aa75ed71a1/language-cs>

[3] Evropská komise „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“
COM/2011/0244 final

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011DC0244&from=EN>